

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 У 016251 16 Увп
Бања Лука, 07.09.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, председника вијећа, Душка Бојовића и Страхиње Ћурковића, чланова вијећа, уз судјеловање Здравке Чучак као записничара, у управном спору по тужби П.Ш. из Б.Л., , заступаног по пуномоћнику М.Б. адвокату из Б.Л., (у даљем тексту: тужилац), против рјешења број 16-03/4-1-1-560-1316/13 од 09.02.2015. године туженог Министарства (у даљем тексту: тужени), у предмету утврђивања својства ратног војног инвалида и признавања права на личну инвалиднину, одлучујући о захтјеву тужиоца за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бањалуци број 11 0 У 016251 15 У од 30.12.2015. године, у нејавној сједници одржаној дана 07.09.2018. године донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Захтјев тужиоца за накнаду трошкова поступка се одбија.

Образложење

Побијаном пресудом је, у ставу 1. изреке, одбијена као неоснована тужба поднесена против оспореног акта, донесеног у извршењу пресуде истог суда број 11 0 У 01250013 У од 26.01.2015. године, којим актом је у поступку ревизије поништено рјешење Одјељења за борачко-инвалидску заштиту Града Б.Л. број... од за 1.07.2009. године и ријешено да се тужиоцу и даље признаје својство ратног војног инвалида (РВИ) V категорије са ...% војног инвалидитета, са правом на личну инвалиднину у мјесечном износу ...% од основице, почев од 01.05.2008. године до 10.07.2013. године, а од 11.07.2013. године па надаље док постоје законом прописани услови, својство РВИ VIII категорије са ...% војног инвалидитета, са правом на личну инвалиднину у мјесечном износу ...% од основице, са почетком исплате почев од 01.08.2013. године па надаље док постоје законом прописани услови, односно трајно. Ставом 2. изреке пресуде је одбијен захтјев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, по основу заступања по пуномоћнику адвокату у износу од ... КМ, јер није успио у спору.

Одбијање тужбе образложено је тиме да је правилан налаз и мишљење другостепене љекарске комисије на којем се темељи оспорени акт, чиме је дат одговор на суштинска питања из пресуде у чијем извршењу је донесен оспорени акт, будући да су образложени разлози који се односе на промјену оцјенске тачке ... Листе процената војног инвалидитета (у даљем тексту: Листа), као саставног дијела Правилника о утврђивању процента војног инвалидитета („Службени гласник Републике Српске“ број 22/93, у даљем тексту: Правилник) која оцјенска тачка дефинише интосикацију (тровање) и озљеде од бојних отрова, радијацијских оштећења, у оцјенску тачку ... која је аналогјом приближнија обољењу реуматоидног артритиса, која болест се код

тужиоца испољила у току учешћа у Војсци Р.С. (ВРС), па се за ту болест утврђује удио војног инвалидитета од 30% у односу на укупно оштећење организма, тако да по тој оцјенској тачки војни инвалидитет износи ...%, с обзиром на природу болести - реуматоидни артритис, за коју се изузетно може дјелимично признати војни инвалидитет према одредби члана 10. став 2. Правилника, које обољење је потврђено дијагностификованим 2004. године Сјегерновим синдромом, а која обољења представљају имунолошка обољења мултифакторијално узрокована, у чијем узроковању и испољавању је доминантан ендогдени фактор. Сходно томе је констатовано да је дошло до смањења процента војног инвалидитета, у односу на оцјенску тачку ...% по којој је раније био цијењен уз дјелимични удио војног инвалидитет који је износио 40%, па како је и даље цијењен по оцјенској тачки ...% по основу обостраног оштећења слуха услед задобијене бласт повреде, које оштећење према Fowleru износи ...%, то му је примјеном члана 4. став 1. Правилника укупан војни инвалидитет, по обје оцјенске тачке, утврђен у проценту од ...%, чиме су отклоњени недостаци ранијег рјешења туженог наведени у претходној пресуди у односу на смањење процента војног инвалидитета, с обзиром на природу болести за коју је војни инвалидитет утврђен дјелимично, због чега су без основа тужбени наводи да образложење оспореног акта не садржи јасне и аргументоване разлоге у том смислу. Суд је додао да су без основа, приговори тужиоца који се односе на нејасност у погледу утврђења удјела војног инвалидитета од ... % у оцјенској тачки за реуматоидни артритис, који војни инвалидитет је утврђен у проценту од ...%, из разлога што је јасно утврђен удио војног инвалидитета од ...% у односу на укупно оштећење организма које по тој оцјенској тачки износи ...%, па такође и приговори који се односе на то да оспореним актом није одређена исплата за период од 11.07.2013. до 01.08.2013. године, а из разлога што је оспореним актом јасно утврђен почетак исплате од 01.08.2013. године, тако да ће се свакако исплата инвалиднине вршити до тог дана по ранијем рјешењу.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев), тужилац побија њену законитост, због повреде материјалног прописа и прописа о поступку од утицаја на рјешење ствари. Истиче да у оспореном акту нису отклоњени недостаци наведени у ранијој пресуди (у чијем извршењу је донесен оспорени акт) у којој је наведено да другостепена љекарска комисија није образложила због чега околности вршења војне дужности у погледу реуматоидног артритиса утичу на војни инвалидитет баш са ...%, као и да није наведено зашто Сјегернов синдром, који се односи на стање зглобова, није цијењен, па тако да налаз и мишљење другостепене љекарске комисије на којем се темељи оспорени акт није дат у складу са одредбом члана 5. Правилника о раду љекарских комисија за оцјену војног инвалидитета („Службени гласник Републике Српске“ број 100/12). Позива се на то да према одредби члана 16. Правилника (о утврђивању процента војног инвалидитета) у случају да оштећење организма није предвиђено тим правилником, проценат војног инвалидитета се утврђује према начелима медицинске науке и аналогном примјеном одредаба тог правилника које се односе на слична оштећења организма, те се у таквим случајевима може утврдити мањи проценат војног инвалидитета од оног који је предвиђен у Листи, које утврђење мора имати оправдање, што треба бити изложено у образложењу налаза и мишљења љекарске комисије, па сматра да се из образложења налаза и мишљења на којем се темељи оспорени акт не види да ли је доминантна ендогена узрокованост реуматоидног артритиса узета у обзир само приликом одређивања процента војног инвалидитета или и приликом одређивања аналогно најадекватније оцјенске тачке за то обољење, јер није искључено да је љекарска комисија двоструко вредновала исту околност у правцу смањења процјене војног инвалидитета, о чему у налазу и мишљењу љекарске комисије

нема образложења, поготову што је као аналогна прихваћена оцјенска тачка 202-в Листе и војни инвалидитет утврђен у мањем проценту од оног који је прописан за ту оцјенску тачку (60 до 100%), а комисија је утврдила војни инвалидитет од ...% или ...%, не разјаснивши у којем тачно проценту је утврђен војни инвалидитет по тој оцјенској тачки, имајући у виду да није довољно образложење љекарске комисије да је аналогном оцјенска тачка 202 приближнија реуматоидном артритису. Како је тужени оспореним актом, по основу признатог својства РВИ VIII категорије са ...% војног инвалидитета, одредио исплату личне инвалиднине почев од 01.08.2013. године, с тим да му се за период почев од 01.05.2008. до 10.07.2013. године признаје својство РВИ V категорије са ...% војног инвалидитета са правом на личну инвалиднину у мјесечном износу од ...% од основице, а од 11.07.2013. године па надаље док постоје законом прописани услови својство РВИ VIII категорије са ...% војног инвалидитета са правом на личну инвалиднину у мјесечном износу од ...% од основице, с почетком исплате почев од 01.08.2013. године, произилази да оспореним актом није одређена исплата личне инвалиднине за период од 11.07. до 01.08.2013. године. Стога је мишљења да образложењу оспореног акта више одговара укидајућа одлука, јер правна дејства поништења и укидања рјешења нису иста, на коју неправилност је указивао у тужби, али је нижестепени суд тај приговор погрешно сматрао неоснованим дајући образложење да ће се исплата инвалиднине свакако вршити до 01.08.2013. године по ранијем рјешењу, мада се исплата не може вршити по рјешењу које је поништено или укинута. Према томе, ако му је тужени признао својство РВИ VIII категорије са 40% војног инвалидитета од 11.07.2013. године, сматра да му је морао од тог дана и одредити исплату личне инвалиднине. Предлаже да се побијана пресуда преиначи или укине и предмет врати нижестепеном суду на поновно суђење, а и да му тужени надокнади трошкове подношења захтјева по пуномоћнику адвокату (по основу састава захтјева, са паушалном наградом) у износу од .... КМ, у складу са Тарифом о наградама и накнади трошкова за рад адвоката („Службени гласник Републике Српске“ број 68/05).

У одговору на захтјев, тужени је остао код разлога оспореног акта, истичући да су сви наводи захтјева већ цијењени у оспореном акту и побијаној пресуди, па предлаже да се захтјев одбије.

Размотривши захтјев, одговор на захтјев, побијану пресуду, оспорени акт и цјелокупне списе предметне управне ствари, на основу одредбе 39. Закона о управним споровима („Службени гласник Републике Српске“ број 109/05 и 63/11- у даљем тексту: ЗУС), одлучено је као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога:

Из списка предмета произилази да је тужиоцу рјешењем Секретаријата Града Б.Л. број 05-560-662/99 од 13.08.1999. године, признато својство РВИ VI категорије са ...% инвалидитета, по основу повреде задобијене и болести погоршане у току службе ВРС, са правом на личну инвалиднину, које рјешење је донесено на основу налаза и мишљења првостепене љекарске комисије број 285 од 19.07.1999. године, у којем је констатовано да је лијечен од реуматоидног артритиса од којег се и даље лијечи, те оптерећења слуха од бласт удара и хроничног отитиса, сходно чему је цијењен аналогно по оцјенској тачки ...%, уз умањење примјеном одредбе члана 47. ранијег Закона о правима бораца, војних инвалида и породица погинулих бораца („Службени гласник Републике Српске“ број 16/96 и 22/96) која се односи на то да се при утврђивању процента војног инвалидитета лицима код којих је под околностима вршења службе у оружаном сукобу наступило оштећење организма, узима одговарајући проценат од цјелокупног оштећења организма, с обзиром на природу болести и њен развитак, трајање и тежину ратних напора односно

напора при вршењу војне службе, као и с обзиром на друге околности које су у поједином случају утицале на болест, па тако да му је по тој оцјенској тачки утврђен проценат војног инвалидитета од 40%, те и по оцјенској тачки ...% по основу обостраног оштећења слуха, признавањем укупног војног инвалидитета по обе оцјенске тачке од ...%.

То рјешење је у поступку превођења, рјешењем Одјељења за борачко-инвалидску заштиту Града Б.Л. број ... од 29.09.2005. године замијењено, признавањем својства РВИ V категорије са ...% инвалидитета, на основу налаза и мишљења првостепене лџкарске комисије број 694/2005 од 22.09.2005. године, према којем је цијењен исто по оцјенској тачки ...%, а и аналогно по оцјенској тачки ...% уз примјену члана 10. став 2. Правилника, утврђивањем удјела војног инвалидитета од 50% који по тој оцјенској тачки износи ...%, па му је примјеном одредбе члана 4. став 1. Правилника утврђен укупан војни инвалидитет од ...% (иако према тој одредби проценти предвиђени за поједина оштећења организма се нису могли сабирати, како је то учињено, већ се као основ могло узети оштећење које повлачи највећи проценат, који се повећава за 10 до ...% с обзиром на утицај осталих оштећења на цио организм). Потом му је у поступку превођења, рјешењем истог првостепеног органа број 06-560-2856/2009 од 31.07.2009. године, признато и даље својство РВИ V категорије са ...% инвалидитета, са правом на личну инвалиднину у проценту од ...% од основице, али је то рјешење у поступку ревизије укинато рјешењем туженог број 16-03/2-1-1-560-1302/2010 од 10.07.2013. године и ријешено да му се даље признаје својство РВИ VIII категорије са ...% војног инвалидитета, по основу повређивања и обољења насталог вршећи војну дужност као припадник ВРС, са правом на личну инвалиднину у мјесечном износу ...% од основице, почев од 01.08.2013. године па надаље, док законом постоје прописани услови.

Поменутом ранијом пресудом нижестепеног суда број 11 0 У 012500 13 У од 26.01.2015. године, то рјешење туженог је уважавањем раније тужбе поништено, а са образложењем да рјешење не садржи разлоге због чега је дошло до умањења војног инвалидитета, јер је налаз и мишљење другостепене лџкарске комисије број 531/13 од 27.06.2013. године непотпун, противрјечан и недовољно образложен, будући да је потребно разјаснити чињеницу да ли је тужилац оболио од реуматидног артритиса или се болест испољила у току вршења војне дужности, при чему су изостали и ваљани аргументи поткријељени медицинским доказима у погледу утицаја вршења војне дужности у проценту од ...% у обољењу реуматоидног артритиса, да би по тој оцјенској тачки војни инвалидитет износио ...%.

Поступајући у извршењу те пресуде, тужени је донио предметни оспорени акт, који се темељи на прибављеном налазу и мишљењу другостепене лџкарске комисије број 40/15 од 05.02.2015. године, у којем је наведено да је тужилац у оквиру учешћа у ВРС повријеђен дана 02.06.1994. године и збринут у ОРЛ амбуланти, због посљедица повређивања - бласт повредом, задобивши контузију десне ушке и темпоромандибуларног зглоба десно, перфорацију бубне мембране десно, а да је налаз у лијевом уву уредан, па је по аудиограму из 2005. године оштећење слуха по Fowleru ...%, а такође да је на основу медицинске документације, конкретно налаза реуматолога од 30.03.1995. године у којем су констатовани болови у зглобовима шака, клинички без знакова активних синовитиса периферних зглобова по ДГ: полиартралгија, бол у више зглобова, при чему је на контроли од 04.05.1995. године према лабораторијском налазу СЕ 46 констатовано да су остали налази у референтним границама, а након чега је вршено више контрола у периоду од 1995. до 1999. године те је и даље под надзором и лијечењем реуматолога под истом дијагнозом реуматоидног артритиса, те потом

примарног Сјегерновог синдрома која дијагноза је уведена 19.05.2004. године, а стање зглобова је у фази ремисије. Сходно томе је тужиочев инвалидитет, цијењен по оцјенској тачки ...% по основу обостраног оштећења слуха (према Fowleru 60,4%), те аналогно и по оцјенској тачки ...% (по основу реуматоидног артритиса) који се испољио у току учешћа у ВРС, које обољење је мултифакторијално узроковано, у чијем испољавању је доминантан ендогени фактор, чему у прилог (како је то наведено у налазу и мишљењу љекарске комисије) говори и Сјегернов синдром верификован 2004. године, из ког разлога је утврђен удио војног инвалидитета од 30% и по тој оцјенској тачки износи ...%, имајући у виду чињеницу да су према дефиницији и свим постулатима медицинске струке реуматоидни артритис и Сјегернов синдром имунолошка обољења мултифакторијално узрокована, у чијем узроковању и испољавању је доминантан ендогени фактор. Примјеном члана 4. став 1. Правилника, укупан проценат војног инвалидитета по обје оцјенске тачке је утврђен у проценту од ...% трајно, са образложењем да је до промјене оцјенске тачке, раније 301 у оцјенску тачку 202-в, дошло из разлога што љекарска комисија цијени да је аналогно оцјенска тачка 202 приближнија обољењу реуматоидног артритиса, од којег је тужилац оболио у току учешћа у ВРС, за које обољење се утврђује удио војног инвалидитета, па је правилна примјена Правилника и довела до смањења процента војног инвалидитета.

Законитост побијане пресуде се не може довести у сумњу наводима захтјева.

Наиме, поступајући у извршењу раније пресуде, прихватањем новог налаза и мишљења другостепене љекарске комисије број 40/15 од 05.02.2015. године, тужени је у оспореном акту дао довољно јасне и аргументоване разлоге за утврђење тужиоцу својства РВИ VIII категорије са ...% војног инвалидитета, цијенивши га по оцјенској тачки ...% по основу обостраног оштећења слуха, по којој је и раније био цијењен услед повређивања бласт повредом, као и по оцјенској тачки ...% (спондилартроза и спондилартрит, са тешким оштећењима, 60 - 100%) у проценту од ...% по основу реуматоидног артритиса, испољеног у току службе у ВРС, при чему је удио војног инвалидитета цијењен дјелимично у проценту од ...% и износи ...%, будући да се и ради о мултифакторијално узрокованом обољењу у чијем испољавању је доминантан ендогени фактор, што је и потврђено Сјегерновим синдромом који је верификован 2004. године (ван законом релевантног периода за утврђивање обољења испољеног у ВРС, због чега тај синдром није цијењен) као имунолошко обољење, све код чињенице да је аналогна примјена оцјенске тачке 202-в неспорно приближнија обољењу реуматоидног артритиса, у односу на оцјенску тачку 301 (интоксикација, тровање и озледе од бојних отрова) по којој је првостепеним рјешењем које је поништено, био цијењен у проценту од 80% уз примјену члана 10. Правилника са утврђењем да је удио војног инвалидитета 50% тако да износи 40%, па му је неправилном примјеном члана 4. став 1. Правилника, будући да се утврђени проценти по обје оцјенске тачке (174-б-30% и 301-40%) нису могли сабирати (што је већ образложено у овој пресуди), било утврђено својство РВИ V категорије са ...% војног инвалидитета, услед чега је неспорно и дошло до смањења процента војног инвалидитета, о чему су у оспореном акту и дати довољно јасни и аргументовани разлози, како је то и констатовано побијаном пресудом, код чињенице да је стање зглобова у фази ремисије.

Тиме су отклоњени недостаци у односу на образложење ранијег рјешења туженог, које је поништено ранијом пресудом нижестепеног суда, у чијем извршењу је донесен оспорени акт. Како су у погледу утврђења удјела војног инвалидитета од ...% у оцјенској тачки 202-в-80% тако да војни инвалидитет износи ... %, дати јасни разлози, без основа

су наводи захтјева у погледу евентуалног двоструког вредновања дјелимичног удјела војног инвалидитета у тој оцјенској тачки. Без утицаја су и наводи захтјева да у оспореном акту није одређена исплата личне инвалиднине за период од 11.07. до 31.07.2013. године, јер је исплата по оспореном акту у односу на утврђено својство РВИ VIII категорије са ...% војног инвалидитета призната почев од 01.08.2013. године, као првог дана наредног мјесеца од када је тужени као надлежни орган први пут рјешавао у поступку ревизије доносећи рјешење од 10.07.2013. године, којим је укинуо првостепено рјешење од 31.07.2013. године (које чини правно јединство са предметним оспореним актом), будући да је то рјешење туженог поништено поменутом ранијом пресудом нижестепеног суда, чиме је предмет враћен у поновни поступак ревизије првостепеног рјешења, у смислу члана 50. ЗУС-а према којем се предмет враћа у стање у коме се налазио прије него што је поништени акт донесен. Тако да ни то што у диспозитиву оспореног акта није наведено да ће се исплата по признатом својству РВИ V категорије, вршити до 31.07.2013. године, не представља сметњу која би утицала на законитост оспореног акта, имајући у виду да је важећим Законом о правима бораца, војних инвалида и породица погинулих бораца Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 134/11, 9/12 и 40/12, у даљем тексту: важећи Закон о правима бораца) према којем је и вршен поступак ревизије, у члану 108. став 3. прописано да се исплата врши закључно са мјесецом када је настао разлог за престанак права, у конкретном случају права по основу својства РВИ V категорије са ....% војног инвалидитета, које право је тужиоцу такође признато оспореним актом за период од 01.05.2008. године до 10.07.2013. године, у ком смислу је у побијаној пресуди наведено да ће се за период до 01.08.2013. године, од када тече исплата по основу признатог својства РВИ VIII категорије и вршити по ранијем рјешењу, а што и није спорно.

Чланом 99. став 3. важећег Закона о правима бораца, на коју одредбу се тужени и позвао у оспореном акту, је предвиђена могућност да тужено министарство у поступку ревизије измијени, поништи или укине првостепено рјешење и по правилу само ријешит ствар у корист или на штету странке, ако утврди да су у првостепеном поступку непотпуно или погрешно утврђене чињенице или да се у поступку није водио рачуна о правилима поступка која би била од утицаја на рјешење ствари или утврди да је из утврђених чињеница изведен погрешан закључак у погледу чињеничног стања или да је погрешно примиијењен пропис на основу којег је ријешена ствар. Према томе, ни тиме што првостепено рјешење није укинуто већ је поништено, па ријешено да се се тужиоцу и даље признаје својство РВИ V категорије са 70% војног инвалидитета, са правом на личну инвалиднину у мјесечном износу од ...% од основице, почев од 01.05.2008. године, како му је то и било признато тим поништеним првостепеним рјешењем, па до 10.07.2013. године, када је започет поступак ревизије доношењем, управо тог датума ранијег рјешења туженог којим је укинуто поменуто првостепено рјешење и ријешено да се тужиоцу почев од 01.08.2013. године признаје својство РВИ VIII категорије са 40% војног инвалидитета, које рјешење туженог је поништено претходном пресудом нижестепеног суда (у чијем извршењу је донесен оспорени акт), није повријеђен важећи Закон о правима бораца. Сходно томе је без утицаја позивање тужиоца да би правилније било, с обзиром на посљедице укидања и поништавања рјешења у смислу члана 254. Закона о општем управном поступку („Службени гласник Републике Српске“ број 13/02, 87/07 и 50/10, у даљем тексту: ЗОУП) да је првостепено рјешење укинуто, при чему би посљедице таквог укидања дјеловале убудуће, у односу на поништавање рјешења, чиме се поништавају све правне посљедице које је такво рјешење произвело, а то из разлога што је важећим Законом о правима бораца (као и ранијим законима из те области), због

специфичности управне области, регулисан посебан поступак, који дозвољава члан 2. ЗОУП-а, који закон се у смислу члана 107. важећег Закона о правима бораца супсидијарно примјењује на питања која нису регулисана тим Законом о правима бораца.

У прилог томе говори чињеница да је тужени у образложењу оспореног акта навео да почетак признавања утврђеног процента војног инвалидитета и припадајућих права по основу својства РВИ VIII категорије, није утврђен од 01.05.2008. године (као дана од којег је почетак признавања права утврђен првостепеним рјешењем), из разлога да тужилац не би морао враћати разлику више исплаћених мјесечних примања у односу на висину која му припада по оспореном акту, по којем му исплата тече од 01.08.2013. године, као првог дана наредног мјесеца од дана вршења ревизије, па надаље док постоје законом прописани услови односно трајно, све с обзиром да је у поновном поступку ревизије, која је започета 10.07. 2013. године доношењем ранијег рјешења туженог (које је поништено поменутом ранијом пресудом) донесен оспорени акт, а према којем је тужиоцу, као и у претходном поништеном рјешењу туженог (донесеном исто у поступку ревизије) било утврђено својство РВИ VIII категорије са 40% војног инвалидитета, са исплатом инвалиднине по том основу управо почев од 01.08.2013. године. Стога је у поновном поступку ревизије утврђено да исплата инвалиднине по основу признатог својства РВИ VIII категорије са ...% војног инвалидитета, почиње од 01.08.2013. године, у смислу члана 254. став 1. ЗОУП-а према којем се поништавањем рјешења поништавају и све последице које је такво рјешење произвело, па тако да је у поновном поступку ревизије то право РВИ VIII категорије са ...% војног инвалидитета и признато од 11.07.2013. године, с тим да исплата по том основу тече почев од 01.08.2013. године, од ког датума је и била утврђена исплата по ранијем поништеном рјешењу туженог од 10.07.2013. године.

Имајући у виду све наведено, како ни остали наводи из захтјева нису могли утицати на другачије одлучивање, овај суд налази да побијаном пресудом нису остварени разлози из члана 35. става 2. ЗУС-а, који се односе на повреду закона, другог прописа или општег акта, или повреду прописа о поступку која је могла бити од утицаја на рјешење ствари, па се отуда захтјев, на основу одредбе члана 40. став 1. тог закона, одбија као неоснован.

С обзиром да је овом пресудом захтјев одбијен, тужилац нема право на накнаду трошкова поступка, те се и тај захтјев одбија као неоснован, на основу одредбе члана 49. и 49а. ЗУС-а.

Записничар
Здравка Чучак

Предсједник вијећа
Весна Антонић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарне
Амила Подрашчић